

تاریخ مسجد الزهراء (س) یحزان

نویسنده: جلیل موحدیان



انتشارات آفتاب فارین

سرشناسه	: موحديان، جليل، ۱۳۳۹-
عنوان و نام پديدآور	: تاريخچه مسجد الزهرا (س) يخدان/ نويسنده جليل موحديان.
مشخصات نشر	: ميبد: آفتاب نارين، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهري	: ۱۵۹ ص. ۴ مصور.
شابک	: 978-600-8443-13-1
وضعيت فهرست	: فيبا
نويسي	
موضوع	: مسجد الزهرا(س) ميبد
موضوع	: مسجدها -- ايران -- ميبد
موضوع	: Mosques-- Iran -- Meybod
رده بندي کنگره	: ۱۳۹۷ ت ۲۹۷/۷۵
رده بندي دريبي	: ۲۹۷/۷۵
شماره کتبشناسي	: ۵۵۲۶۴۱۰
ملي	

تاريخچه مسجد الزهرا (س) يخدان

❖ نويسنده:	جليل موحديان
❖ ناشر:	آفتاب نارين
❖ صفحه آرايي:	اکرم ملک نژاد
❖ نوبت چاپ:	اول
❖ سال چاپ:	۱۳۹۷
❖ چاپ:	چاپ زيتون
❖ شمارگان:	۱۰۰۰ جلد
❖ شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۸۴۴۳-۱۳-۱
❖ شماره مجوز:	۵۱۴۹۷
❖ قيمت:	۲۴۰۰۰ تومان

آدرس: يزد ميبد، بلوار شهيد مدرّس، پلاک ۴۲- تلفن: ۰۹۱۳۳۷۳۸۳۰۷

مرکز پخش: ۰۹۱۳۰۰۲۵۷۰۶

فهرست مطالب

۱۵	مقدمه
۱۵	بیان اهمیت مسجد در اسلام و جایگاه والای آن در دین ما
۱۶	افول اقتدار مسجد
۱۶	مسجد در قرآن
۱۷	مسجد در آثار روایات
۱۹	راه‌های ایجاد باذیه برای مساجد
۲۲	دفاع از پرچم دین
۲۵	عظمت و آداب مسجد در اسلام
۲۹	نتیجه
۳۰	آداب مسجد در اسلام
۴۳	فصل اول: روایت‌های ثواب رفتن به مسجد
۵۱	چند حدیث درباره مسجد
۵۵	فصل دوم: مسجد حاج علی خان
۵۵	زندگی‌نامه مرحوم حاج علی خان فلاح
۵۵	مسجد حاجی علی خان
۵۷	فصل سوم: آب‌انبار
۵۷	آب‌انبار
۵۹	فصل چهارم: مسجد الزهرا (س) قدیمی
۶۰	خاطرات نقل شده از محمدرضا معصومی خادم مسجد الزهرا درباره برکات مسجد الزهرا (س)
۶۳	فصل پنجم: مسجد الزهراء جدید (توسعه مسجد)
۶۴	صفات مؤذن مسجد
۶۵	چه افرادی می‌توانند مؤذن باشند

۶۵	 صفات هیئت امناء مسجد
۶۶	 کارهای فرهنگی مسجد
۶۶	 عوامل کاهش جمعیت در مساجد
۶۷	 مسجد الزهرا یا ساختمان جدید (توسعه مسجد)
۶۹	 فصل ششم: کانون فرهنگی ورزشی مسجد الزهرا پایگاه شهید بابائی مسجد الزهرا
۷۱	 فصل هفتم: وقفیات مسجد الزهرا (س)
۷۱	 وقفیات
۷۱	 وقف در قرآن
۷۲	 تعریف
۷۳	 خصوصیات وقف
۷۳	 وقف حبس مال به طور دائمی است
۷۳	 تبدیل موقوفه به سازمان خیریه
۷۴	 جهت وقف در راه خیر و خدمت به دیگران
۷۵	 شرط مالکیت در وقف
۷۵	 شرط قبض در وقف
۷۶	 شرط موجود بودن موقوف علیه
۷۶	 شرط مشروعیت
۷۶	 اداره وقف
۷۹	 موارد امکان فروش مال موقوفه
۸۰	 تقسیم ملک از وقف جایز است
۸۱	 تصاویر
۸۱	

خاطرات نقل شده دوران اسارت از زبان آزاده سرافراز جناب آقای حاج حسینعلی فلاح:

یکی از مشکلاتی که در طول اسارت همواره وجود داشت خواندن نماز جماعت بود به دلیل اینکه بعضی ها نماز جماعت را در اردوگاه ممنوع کرده بودند و اسراء اصرار بر خواندن آن را داشتند به همین جهت اسراء با تمهیداتی (گذاشتن نگهبان پشت پنجره) نماز جماعت را برگزار می کردند.

عراقی های بعث نیز برای اخلاص در برگزاری نماز جماعت در زمان نماز از طریق بلندگوی اردوگاه ترانه پخش می کردند و اگر نماز جماعت یا دعای دسته جمعی لو می رفت ارشد یا امام جماعت را تنبیه می کردند یا به انفرادی می بردند مدت ها این روند ادامه داشت تا اینکه نقشه دیگری پیاده کردند بدین صورت که برای هر اتاق ۶۰ نفره یک بلندگو اختصاص می دادند و بلندگو را داخل اتاق نصب کردند و هنگام نماز با صدای بلند ترانه پخش می کردند هر اتاق یک مسئول فرهنگی مقابل با این کار بعضی ها بود بنابراین جعبه هایی را به اندازه بلندگو درست کرده درون و بیرون آن را با پارچه های ضد رسی می پوشانیدیم و هنگام نماز که ترانه پخش می کرد بدین روی بلندگو می گذاشتیم تا اینکه صدای ترانه خفه می شد اگر عراقی ها از این کار اسراء اطلاع می شدند تنبیه بدنی انفرادی داشت بنابراین نگهبان اتاق مأموریت داشت تا اگر عراقی ها سر زده می آمدند *** بلندگو را برداشته و علامتی بدهند که اسراء نماز را انفرادی کنند توضیح اینکه ارتش بعث با هرگونه فعالیت های فرهنگی مذهبی مثل برگزاری نمایش، تئاتر، ورود، دعای ندبه، کمیل یا حتی خواندن مقاله مقابله می کردند و این فعالیت ها در طول ۸ سال اسارت ممنوع بود.

یاد شهدا و امام شهدا گرمای باد و سلام علیکم و رحمت الله و برکاته

مطالب کتاب توسط آزاده سرافراز جناب آقای حاج محمدرضا اقبال گردآوری شده است از ایشان کمال تشکر و قدردانی داریم.

جلیل موحدیان

مقدمه

مساجد پایگاه‌های بزرگ انسان‌سازی هستند؛ اما همین پایگاه‌ها اگر فاقد برنامه و مدیریت باشد نه تنها نمی‌تواند نیروهای فعال در عرصه فرهنگی را تربیت کند بلکه باعث جدایی افراد مستعد از آن می‌گردد.

حال اگر بخواهیم نیروهای جهادی، انقلابی، مبارز، فعال در عرصه‌های فرهنگی از مساجد تربیت شوند بایستی به مقدماتی توجه داشته باشیم، مقدماتی که در رابطه با مدیریت مساجد است. در مدیریت مساجد به بایدها و نبایدهایی برمی‌خوریم که هر کدام از آنها باعث جذب نیروهای بالاستعداد به مساجد یا انعکس باعث جدائی آن نیروها از مساجد می‌گردد.

از ابتدای مقاله به راه‌های عملی برای ایجاد جاذبه در مساجد می‌پردازیم:

بیان اهمیت مسجد در اسلام و جایگاه والای آن در بین ما

بیان این مطلب جهت ارتقای آگاهی امت اسلام نسبت به این مکان مقدس می‌باشد. در این زمینه می‌توان از آیات قرآن و روایات اهل بیت عصمت و طهارت (ع) استفاده کرد. بایستی نسل کنونی بداند که مسجد نه تنها محل عبادت بلکه دانشگاه، ستاد ارتش، محل استقرار بیت‌المال و دادگاه اسلام بود. آن هم مساجدی ساده، به صورتی که درباره مسجدالنبی نوشته‌اند:

در ابتدا یک چهاردیواری از گِل به ارتفاع قامت انسان بود. فرش و سقف و چراغی نداشت. روی همان شن‌ها روزها در روشنایی روز و زیر آفتاب و شب‌ها در تاریکی نماز می‌خواندند. در اواخر عمر پیامبر اسلام (ص) از تنه درختان نخل، ستون و از برگ

درختان نخل، سقف درست کردند و تا آخر عمر پیامبر اکرم (ص) از این فراتر نرفت، اما همین مسجد با همین سادگی دنیا را تکان داد.

از این پایگاه، مبارزان و مجاهدانی تربیت شدند که کاخ‌های قیصرها و کسراها و فراعنه را تسخیر کردند. همین مسجد، دوران جاهلیت را به دوران اسلامی مبدل ساخت. مسجد پایگاه علم و دانش و مجاهدان و مبارزان بود.

افول اقتدار مسجد

در طول تاریخ، هسته‌آهسته مراکز از مساجد جدا شد. به واسطه گسترش علوم و فنون، مراکزی برای دانش، رقصات و ارتش و... دایر شد و با جدا شدن این امور از مسجد، هسته‌آهسته، مسجد شل خود را از دست داد و به مرکزی برای نماز تبدیل شد آن هم در بعضی از جاها فقط برای نماز بازنشستگان و از کارافتادگان و افرادی که جای دیگری نداشتند.

مسجد در قرآن

قرآن کریم درباره مسجدالحرام و خانه کعبه می‌فرماید: «إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ» [۱] از عبارت «اول بیت» اشاره می‌شود که بیوت دیگری نیز برای مردم قرار داده شده است که اولین آن خانه‌ها، خانه کعبه است والا تعبیر به اول معنا نداشت؛ و معلوم است که بیوت دیگر، همان مساجد دیگر است، آن‌ها هم برای مردم بوده و باید باشد.

آنچه از محتوای «الناس» می‌فهمیم این است که مسجد باید پناه مردمی باشد، در شعاع بسیار وسیعی مسجدالحرام و بیت‌الله و در شعاع‌های دیگری همه مساجد.

از سوی دیگر قرآن مجید می‌گوید: «إِنَّمَا يَعْزُمُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ» [۲]

برای آن‌ها که عمران مسجد می‌کنند، پنج شرط قائل شده است:

۱. ایمان به خدا

۲. ایمان به قیامت

۳. اقامه نماز

۴. ایتای زکات

۵. شجاعت در حد بالا (لَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ)

آیا این شرایط برای عبادت ساده است؟ اگر بنا باشد که چند نفر پیرمرد و پیرزن به مسجد بروند و نماز بخوانند و بیرون بیایند، دیگر «لَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ» را برای چه می‌خواهد؟ معارف می‌شود که مسجد کانونی است که باید شجاعان از آن پاسداری کنند. عمران مسجد نیز فقط عبادان به معنای بنا نیست. صاحب «مجمع‌البیان» در ذیل این آیه شریفه می‌گوید: «عسا له بالسرة و العبادة و البئاء» یعنی اول آباد ساختن از طریق بنا را مطرح می‌کند. متولیان، حامیان، افسران و مدیران مساجد باید دارای شرایط پنج‌گانه فوق باشند.

ایمان قرص و محکم داشته باشند تا در مقابل همه‌چیز بایستند؛ ایمان به روز قیامت داشته باشند تا تخلف نکنند؛ اهل عبادت و نماز باشند تا پیوندشان با خداوند محکم باشد؛ و زکات بدهند تا پیوندشان با مردم محکم باشد. از هیچ‌چیز جز خدا نترسند. چنین مسجدی با مسجدی که در فرهنگ قبل از انقلاب داشته بود، خیلی فاصله دارد و با مسجدی که امروز هم در جامعه ما وجود دارد، خیلی فاصله دارد.

مسجد در آینه روایات

۱. نشستن در مسجد

امیرالمؤمنین علی (ع) می‌فرماید:

«الْجَلْسَةُ فِي الْجَامِعِ خَيْرٌ لِي مِنَ الْجُلُوسَةِ فِي الْجَنَّةِ لِأَنَّ الْجَنَّةَ فِيهَا رِضَى نَفْسِي وَ الْجَامِعُ فِيهِ رِضَى رَبِّي

رَبِّي

نشستن در مسجد از نشستن در بهشت بهتر است چون در بهشت رضای نفس من است

ولی در مسجد رضای پروردگار من» [۳]